

den tvivl, der har været i forbindelse med L 38, og ved konsekvenserne også gælder L 39. Men vi gentager ikke debatten.

Lone Dybkjær (RV):

Det er mere for en ordens skyld, fordi ministeren i sine almindelige småmanipulationer angående vores motiver for ikke at stemme for L 38 også sagde, at vi var imod etablering af handicapråd. Det er vi sådan set ikke. Vi har jo meddelt, at vi stemmer for lovforslaget her, og hvis ministeren havde læst betænkningen, ville ministeren også vide det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 97 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 10 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om fremme af privat udlejningsbyggeri og forskellige andre love. (Konsekvensrettelser på boligområdet som følge af kommunalreformen).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 18/3 2005. Betænkning 7/6 2005. Anden behandling 9/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 97 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 6 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Tredje behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 2/6 2005. Anden behandling 10/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 10 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Tredje behandling af lovforslag nr. L 68: Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).
(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 2/6 2005. Anden behandling 10/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Der skrives historie, når vi nu om lidt med et bredt flertal her i Folketinget vedtager dette lovforslag, som mange mennesker egentlig opfatter som den egentlige strukturreform, nemlig det nye kommunale landkort, der bestemmer, hvor min kommunegrænse går, hvor man skal henvende sig om kulturelle, handelsmæssige osv. spørgsmål, og i hvilket område man skal vælge sine lokalpolitikere her til efteråret.

Strukturkommissionens anbefalinger blev offentliggjort den 9. januar 2004, altså for halvandet år siden, og så har landkortet, inddelingen været diskuteret ivrigt siden da. Nogle vil sige en maratondebat, andre vil sige i for kort tid, men vi kan i hvert fald sige, at vi har været bane rundt og dermed nu står ved vejs ende, hvor vi kan trykke på knappen og endelig vedtage den kommunale inddeling.

Venstres mål var at sætte mennesket før systemet. Vi ville gøre op med stive systemer, fordi systemet er til for borgerne og ikke omvendt. Og for at nå det mål formulerede vi ti krav til den kommende opgave og strukturreformen. Jeg vil bare her nævne de tre:

Kl. 17.00

Vi skal gøre op med gråzoner, så mennesket ikke bliver kastebold mellem forskellige systemer; vi skal sikre større borgerindflydelse, mere demokrati og større brugerindflydelse, og vi skal have mindre bureaukrati og færre skranker.

Hvad har vi så gjort for at indfri de krav? Ja, vi gennemfører altså denne revision af den kommunale inddeling. I fremtiden vil vi have 98 bomstærke kommuner, som kan løfte opgaverne med en kvalitet, som er et velfærdssamfund værdigt. De nye kommunale enheder udgør krumtappen for resten af kommunalreformen, fordi reformen bygger på, at kommunerne får mere muskelkraft.

Det er i den forbindelse værd at nævne, at det nye kommunale landkort er skabt ad frivillighedens vej med bred politisk opbakning. Det vidner altså om, at kommunerne også selv har ment, at det var tid til forandring, og det vil sige, at reformen er berettiget. Der er efterhånden gået 35 år siden den sidste kommunalreform. Meget har ændret sig siden da, og vi må konstatere, at strukturen ikke længere matcher de nuværende opgaver, for slet ikke at tale om fremtidens opgaver.

Reformens omdrejningspunkt er et stærkt, decentralt kommunestyre. Det vil sige, at vi bygger videre på den danske decentrale model, hvor kommunerne er borgernes hovedindgang til den offentlige sektor. Reformen medfører, at kommunerne får et større og mere sammenhængende ansvar for de borgernære velfærdsopgaver, og det skaber tryghed for borgerne, fordi vi dermed mindsker risikoen for, at borgerne kan falde mellem to stole og forville sig i forvaltninger og beslutningsniveauer.

De nye kommuner får altså ansvaret for hovedparten af velfærdsydelseerne. Det betyder først og fremmest, at beslutningerne rykker tættere på borgerne, og det er en værdi, som Venstre gerne vil fremme. Nærdemokratiet forbedres også, fordi det fremover bliver lettere for borgerne at placere det politiske ansvar, og jeg tror faktisk, at denne gennemsigtighed skaber et større demokratisk engagement. De kommunale politikere får samtidig et større albuerum. Det betyder, at kommunalbestyrelser i højere grad end nu kan tilpasse den kommunale service til de lokale behov, og det er netop det, grundlovens § 82 grundlæggende handler om.

Vi har som sagt haft det mål, at den offentlige sektor skal indrettes på borgernes præmisser og tage udgangspunkt i deres behov. Vi synes nemlig ikke, at travle borgere kan være tjent med at skulle henvende sig flere forskellige steder, før de finder den rette myndighed, og det gælder også i kommunerne, hvor borgerne ofte skal bruge tid på at finde det rigtige kontor for at få løst almindelige borgerrelaterede opgaver. Vi skaber derfor mulighed for, at kommunerne kan oprette borgerservicecentre, som kan hjælpe borgerne med de mest elementære serviceopgaver eller sørge for, at borgerne kommer videre til den rette myndighed.

Der er med andre ord sammenhæng mellem de visioner, vi opstillede, og det resultat, vi har opnået. Personligt glæder jeg mig allerede til at være borger i et land, hvor systemet er indrettet efter borgerne og ikke omvendt. Det giver tryghed, og det er vel i bund og grund det, et velfærdssamfund skal tilbyde sine borgere.

Håbet er lysegrønt, og en af de knapper, der er på pultene her i Folketingssalen, er også grøn. Jeg glæder mig over, at der er et så bredt flertal, der trykker på den grønne knap, når nu vi om lidt skal vedtage kommunalreformen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Stavad som ordfører.

Ole Stavad (S):

Bladet MANDAT lavede for et par måneder siden en større undersøgelse, hvor man forsøgte at finde ud af, hvad det egentlig er, befolkningen forbinder med hele den kommunalreform, som vi i disse dage bruger megen tid her i Folketingssalen på at diskutere, og som nu har været noget, der nærmer sig 3 år undervejs.

Kl. 17.05

Det, der kom ud som det fuldstændig entydige resultat af undersøgelsen, var, at de nye kommuner og det nye kommunale landkort er næsten det eneste punkt, den største del af befolkningen overhovedet har forholdt sig til i forbindelse med kommunalreform. Det hænger selvfølgelig sammen med, at det har optaget mange borgere.

Jeg er glad for, at det er lykkedes på dette punkt, hvor jeg mener vi kan sige i al ubeskedenhed at Socialdemokratiet også udeomkring i landet har været med i hele den indsats, der har skullet gøres for at få debatten i gang, også har fået et vist demokrati til at fungere. Nogle steder har det fungeret rigtig, rigtig godt, andre steder har det måske fungeret mindre godt, men i hvert fald har der i forbindelse med den del af kommunalreformen, som vedrører det nye kommunale landkort, mange steder været et ganske betydeligt folkeligt engagement.

Derfor er vi i lighed med den tidligere ordfører, hr. Leif Mikkelsen, glade for, at denne del af reformen, der gerne skulle være langtidsholdbar og i alt væsentligt bestå mange, mange år ud i fremtiden, står der et stort, bredt flertal i Folketinget bag. Ikke sådan, at vi ikke kan se for os, at der måske er nogle steder, hvor man ikke helt har kunnet tage sig sammen til at skabe den løsning, som måske på lidt længere sigt ville være mere rigtig, men der er jo løbende mulighed for, hvis der er nogle, der fortryder, at de ikke har fået gjort arbejdet helt færdigt, at gøre det i de efterfølgende år.

Derfor vil jeg også godt benytte denne lejlighed til at sende en stor tak til de mange folkevalgte ude i vore kommuner, som har taget opgaven på sig og dermed også har leveret den vigtigste del af resultatet med den nye geografi, vi tager stilling til og skaber grundlag for med lovforslaget. Det er mange steder sket i en god dialog og nogle steder udeomkring i landet også ved folkeafstemninger.

Hele opgaven har været forhandlet mellem forligspartierne og indenrigsministeren, og forslaget her er vel, hvis vi skal se sådan på det,

den eneste del af kommunalstrukturreformen, der er et egentligt politisk forlig bag. Derfor var den opgave, der ventede osovre hos indenrigsministeren, ikke uoverkommelig, men dermed ikke sagt – det kan man også se på sin mailliste – at der ikke har været vældig, vældig mange reaktioner og engagement de steder, hvor der var udestående problemer, der skulle løses. Men det meste er løst ved lokale beslutninger. En række steder har der været folkeafstemninger, der har fastlagt den endelige kommunegrænse. Der er lige en enkelt folkeafstemning, der er udestående – helt præcist nede i Christiansfeld Kommune – derefter skulle kortet være endeligt på plads.

Jeg synes også, vi må sende en tak til vores gamle kollega her i Folketinget, Thorkild Simonsen, som har rejst land og rige rundt. Han er jo en mand, der virker som fredsskaber mellem folk, og derfor mener jeg også, det var den rigtige person. Det viste han også, synes jeg, med den måde, han greb arbejdet an på. Han kom med indstillinger, som i alt væsentligt er fulgt af forligspartierne, og har været med til at få en række af de sidste brikker til at falde på plads, og til sidst var der kun et par udestående spørgsmål, som ministeren måtte påtage sig, fordi hele værktøjskassen skulle tages i brug.

Hele formålet med denne øvelse har jo været at få skabt et stærkere grundlag for at kunne betjene borgerne; med de nye større kommuner at få skabt mere robusthed til at sikre større faglighed, større økonomisk robusthed og bedre muligheder for at betjene borgerne. Den del af reformen har der jo faktisk været ganske bred enighed om, og det synes jeg i hvert fald i det mindste er et godt udgangspunkt for den meget, meget store, svære opgave, der skal løses fra nu af og frem til den 1. januar 2007. De nye kommuner skal bringes i stand til at kunne fungere, og de mange medarbejdere, der skal flyttes rundt, vil der blive trukket meget stærke vekslere på for at få tingene til at fungere og opgaverne løst.

Med disse bemærkninger skal jeg glæde mig over, at det på trods af besværligheder og på trods af, at der har været mange diskussioner, også om enkelte lokalområder, trods alt er lykkedes os at skabe et samlet kommunalt landkort, som et bredt flertal i Folketinget kan stå inde for.

Kl. 17.10

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Således motiveret skal jeg også gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af Det Radikale Venstres støtte til den lovgivning, som vi vedtager nu. Det, jeg vil sige, er, at vi gerne vil kvittere for det arbejde, der er blevet gjort af borgergrupper, enkeltpersoner, borgmestre og partigrupperinger over det ganske land, som har været optaget af diskussionen om, hvem de skulle slås sammen med, hvis de skulle slås sammen med nogen.

Dermed jo også sagt, at vi her i Folketinget med denne lovgivning netop har gjort den lette del af arbejdet. Det svære står foran de mennesker, som har taget ansvar for deres nye kommuner, og som skal have det til at fungere. Samtidig med, at vi nu i disse dage vedtager lovgivningen, som lægger massive, vanskelige, komplicerede og ufinansierede opgaver ud i den enkelte kommune, skal man også finde ud af, hvordan forskellige kommunale kulturer, politiske traditioner, måder at gøre tingene på skal forenes.

Derfor ligger der et meget stort stykke arbejde foran vores folk rundtomkring i kommunerne, og jeg håber, at de vil tage det på sig med samme ansvarlighed og samme vilje til at tage debatterne fra den ene ende til den anden, som de har gjort her i den første del af sammenslutningsprocessen.

Det er et meget stort arbejde, som skal gøres af dem. Jeg håber, at vi kan understøtte det på bedste vis, bl.a. ved at sørge for, at de ting, vi faktisk vedtager, også giver dem et politisk råderum til at skabe den nye politiske identitet for de nye kommuner, så vi får et stærkt, lokalt selvstyre.

Det Radikale Venstre kan støtte denne lovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget. Vi anerkender, at der er lavet et stort arbejde mange steder, at der er gjort en stor indsats, mange steder har der været folkeafstemninger osv., men vi mener, det er et problem, at man gennemfører kommunalreformen, uden at man aner, hvordan økonomien kommer til at se ud fremover, uden at man aner, om kommunerne kommer til at have de penge, der skal til for at løfte de opgaver, de skal tage sig af fremover, uden at man aner, om der er ordentlig sikkerhed for medarbejderne, om der er sikkerhed for, at de medarbejdere, der er i dag, også kan fortsætte med at løse de meget vigtige opgaver, de løser for vores børn, vores syge, vores ældre, til at sikre veje osv.

Når vi nu snakker kommunalreform og folk bliver ved med at tale om, at vi får en masse meget større kommuner, der kan klare mange ting, så skal man også huske, at en tredjedel af borgerne i Danmark altså bor i kommuner, som ikke bliver sammenlagt. En tredjedel af landets borgere bor i kommuner, der *ikke* bliver sammenlagt, og derfor kan man altså ikke alene som argument for kommunalreformen bruge det, at alle nu bor i nogle nye kommuner, der kan noget mere.

Vi mener også, det er et stort problem med denne reform, at regeringen ikke turde tage fat om det problem, som man heller ikke løste, sidst man lavede en kommunalreform, nemlig hovedstadsregionen. Vi mangler stadig at få et ordentligt svar på, hvordan strukturen skal være, så vi har en stærk hovedstad.

Man ville heller ikke tage fat i problemet med, hvordan vi sikrer et bedre lokaldemokrati. Hvordan sikrer vi både i de eksisterende kommuner og i de nye, større kommuner, at borgerne får en meget større indflydelse på deres eget lokalområde, kan være med til at komme med gode ideer, der kan skabe arbejdspladser osv.? Vi har fremsat et forslag fra Enhedslisten, som regeringen desværre ikke ville støtte. Vi vil fortsat arbejde ude lokalt, og vi vil også her i Folketinget arbejde for et bedre lokaldemokrati; det mener vi der er meget brug for.

Så er der jo også hele problemet om Farum Kommune, hvor Venstre stod med et stort problem med fallitboet efter Venstres politik. Efter at man i årevis havde rost alt det, Brixtofte gjorde, kunne man se, at det efterlod kommunekassen med et stort hul. Det løser man så nu ved, at borgerne i Værløse og skatteborgerne i nogle af de fattige kommuner i hovedstadsområdet skal være med til at betale regningen.

Så går man skridtet videre med hele kommunalreformen og gennemfører Farummodellen på landsplan. Det, vi så mangler at få svaret på, er: Hvis Farummodellen på landsplan viser sig at gå lige så galt, som den gjorde i Farum, hvem skal så betale regningen?

Vi synes faktisk, det er så stort et spørgsmål, at man ikke kun skulle have holdt folkeafstemninger lokalt om, hvor kommunegrænsen skulle gå, men at hele kommunalreformen burde have

været til folkeafstemning, så alle borgere i Danmark havde mulighed for at diskutere den og tage stilling til, om man på landsplan ønskede Farummodellen. Ønsker man omfattende privatisering og markedsføring af det offentlige velfærdssamfund? Eller ønsker man i stedet at få udviklet demokratiet, udviklet velfærd?

Det er det, vi ønsker, og derfor går vi imod kommunalreformen.

Kl. 17.15

Første næstformand (Svend Auken):

Inden vi stemmer, har indenrigs- og sundhedsministeren bedt om ordet.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Også jeg vil gerne bruge denne lejlighed til ganske kort at sige et par ord i anledning af, at vi om lidt med et forventelig meget stort flertal vedtager den geografiske del af kommunalreformen.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til i denne sammenhæng at takke for et godt samarbejde mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som sammen har taget ansvaret for at lave denne ganske betydelige forandring af det kommunale landkort på ganske kort tid og med et stort folkeligt engagement.

Det er mindre end 3 år siden, at regeringen nedsatte Strukturkommissionen. Det er kun 17 måneder siden, at Strukturkommissionen fremlagde sin betænkning. Det er et år siden, regeringen sammen med Dansk Folkeparti tog det politiske ansvar for at lave denne meget store reform.

I den sammenhæng valgte vi at vise kommunerne tillid i dobbelt forstand, tillid i form af en lang række nye opgaver, der nu føres ud i kommunerne, hvor de kan løses mere borgernært, og tillid til, at kommunerne selv ville være de rette til at vise vejen frem mod et nyt kommunalt danmarkskort.

Også ved den lejlighed var der jo eksperter, der tog ordet og advarede imod vores strategi. Det blev sagt, at med en kattelem ville Christiansborg komme til at sidde tilbage med stribevis af hvide pletter på landkortet. Men også i den sammenhæng blev eksperternes ord jo gjort til skamme, for det, vi har set rundt omkring tværpolitisk, har jo været et fantastisk engagement og en fantastisk ansvarlighed i de danske kommuner, som har gengældt den tillid, som aftalpartierne har vist dem, og i løbet af et år har for-

vandlet danmarkskortet fra 271 kommuner til 98 stærke, robuste kommuner, som vil være i stand til at løse de opgaver, vi så i øvrigt også diskuterer i disse dage, og hvor det jo ikke er nogen hemmelighed, at der ikke er helt så stort og fast og stabilt et flertal bag alle elementer i reformen, men det gør jo sådan set bare glæden ved, at vi med hensyn til geografien, som med hr. Ole Stavads ord skal holde mange år frem i tiden, kan mønstre et bredt samarbejdende folkestyre, meget større. Det vil jeg gerne sige tak for.

Jeg synes, det har været overvældende, at vi, da vi gjorde resultatet op den 1. januar, i virkeligheden kun stod tilbage med fire reelt uløste problemer, Holmsland, Hvorslev, Farum og Værløse, mens landets kommuner i øvrigt havde løst problemerne selv, når bortses fra nogle små hjørner, hvor jeg gerne vil tilslutte mig de rosende ord, som hr. Ole Stavad brugte om forængerens i mit eget job, Thorkild Simonsen, der har holdt mere end 100 møder og diskuteret hjørner og kommunedannelser med mere end 400 personer i løbet af ganske kort tid.

Ikke alle steder har det ført til forandringer i geografien, men jeg er helt sikker på, at også de steder, hvor det endte med at blive den løsning, der lå på bordet, har Thorkild Simonsens arbejde været med til at skabe ejerskab og opbakning bag de løsninger, som man lokalt havde fundet frem til.

En række steder har vi faciliteret folkeafstemninger. Omkring 60.000 borgere har deltaget i disse folkeafstemninger om hjørner, der nu finder vej ind i andre kommuner eller forbliver i kommunen, så helt ud i det sidste sogn er der folkeligt ejerskab og engagement bag reformen.

Tilbage står kun den sidste brik, som gerne skulle falde på plads netop i dag, hvor der gennemføres afstemning i fire sogne i Christiansfeld Kommune. Når de stemmer er talt op senere på aftenen, vil vi i Indenrigs- og Sundhedsministeriet bruge de kommende dage på at tegne de allersidste streger på landkortet og beskrive de nye kommuner, matrikelnummer for matrikelnummer, i en bekendtgørelse, inddelingsbekendtgørelsen, og så står tilbage alene spørgsmålet om de nye kommuners navne, som der meget hurtigt vil blive taget stilling til. Bekendtgørelsen udstedes senest den 1. juli 2005.

Kl. 17.20

Hermed har vi altså på ganske kort tid skabt et nyt kommunalt landkort, 98 nye kommuner, og dermed også skabt grundlaget for en stærk offentlig sektor med kommunen som omdrej-

ningspunkt for udviklingen af velfærdssamfundet, kommunen, der varetager de borgerrettede opgaver, er hovedindgangen til den offentlige sektor, kommunen, der får det samlede myndighedsansvar på det sociale område, ansvaret for sammenhængende opgaver vedrørende genoptræning og forebyggelse på sundhedsområdet, en klar rolle på beskæftigelsesområdet, større og mere sammenhængende ansvar på undervisningsområdet, erhvervsområdet, trafikområdet, miljøområdet og kulturområdet.

Kommunernes nye rolle tror jeg navnlig bliver til gavn for de ældre og de svageste grupper i vores samfund, fordi kommunerne får et samlet perspektiv for den enkeltes og familiens situation, når der er brug for hjælp. Derfor synes jeg, der er stor grund til her i dag ved tredjebehandlingen af dette lovforslag at ønske både borgerne og kommunerne tillykke med resultatet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 10 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Tredje behandling af lovforslag nr. L 69: Forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 2/6 2005. Anden behandling 10/6 2005. Ændringsforslag nr. 1-5 af 15/6 2005 til tredje behandling af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)).

Der var stillet 5 ændringsforslag af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 10 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Tredje behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om regional statsforvaltning.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 15/3 2005. Betænkning 2/6 2005. Anden behandling 10/6 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 97 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 9 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.